

C/2024/474

3.1.2024

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2023 r. – Niemcy/ACER

(Sprawa T-612/23)

(C/2024/474)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: J. Möller, R. Kanitz i adwokat R. Bierwagen)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji odwoławczej agencji A-003–2019 R z dnia 7 lipca 2023 r. w zakresie, w jakim utrzymuje ona w mocy art. 5 ust. 8 i 9 załącznika I oraz art. 5 ust. 8 i 9 załącznika II do decyzji strony pozwanej nr 02/2019;
- tytułem żądania ewentualnego – na wypadek gdyby Sąd uznał, że przepisy załączników I i II, których nieważność powinna zostać stwierdzona zgodnie z pkt 1, są nierozdzielnie związane z innymi przepisami danego artykułu lub danego załącznika, który je zawiera, lub całej decyzji strony pozwanej nr 02/2019 z dnia 21 lutego 2019 r., zmienionej decyzją komisji odwoławczej – stwierdzenie nieważności danych artykułów, załączników lub całej decyzji;
- tytułem żądania ewentualnego – na wypadek gdyby Sąd uznał, że przepisy załączników I i II, których nieważność powinna zostać stwierdzona na podstawie pkt 2, są nierozdzielnie związane z innymi przepisami danego artykułu lub danego załącznika, który je zawiera, lub całej decyzji strony pozwanej nr 02/2019 z dnia 21 lutego 2019 r., zmienionej decyzją komisji odwoławczej – stwierdzenie nieważności danych artykułów, załączników lub całej decyzji; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: Naruszenie art. 14–16 rozporządzenia w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej ⁽¹⁾

Wprowadzenie dodatkowej analizy skuteczności w celu uwzględnienia krytycznych elementów sieci przy obliczaniu zdolności do obrotu transgranicznego narusza art. 14–16 rozporządzenia w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej, ponieważ krytyczne elementy sieci powinien wyznaczyć najpierw podmiot dokonujący skoordynowanego wyznaczenia zdolności przesyłowych, a nie agencja. Wynika to z wykładni przepisów zarówno z punktu widzenia brzmienia, genezy, systematyki, jak i motywów rozporządzenia w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej. Prawodawca Unii wybrał wartość minimalną 70 %, a nie kryterium skuteczności. Ponadto kryterium skuteczności jest praktycznie niemożliwe do spełnienia, co prowadzi do podważenia minimalnej zdolności produkcyjnej wynoszącej 70 %. Ponadto dochodzi do obejścia przepisów dotyczących nowego wyznaczenia obszarów rynkowych, ponieważ państwo członkowskie jest de facto zmuszane do ponownego skonfigurowania swojego obszaru rynkowego, jeżeli nie może już uwzględnić wewnętrznych elementów sieci przy obliczaniu zdolności przesyłowych.

Power Transfer Distribution Factor (zwany dalej „współczynnikiem PTDF”) wynoszący co najmniej 10 %, o którym mowa w art. 5 ust. 8 lit. b) załączników I i II do decyzji, narusza również art. 16 ust. 4 i 8 rozporządzenia w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej. Ponieważ w samej decyzji uznano, że począwszy od zastosowania metody wyznaczania zdolności przesyłowych w 2020 r. krytycznymi elementami sieci są już elementy o współczynniku PTDF wynoszącym ponad 5 %, wobec czego współczynnik PTDF wynoszący co najmniej 10 % od połowy 2022 r. ma charakter arbitralny.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (wersja przekształcona) (Dz.U. 2019, L 158, s. 54).

2. Zarzut drugi: Sprzeczność kryterium skuteczności z rozporządzeniem (UE) 2015/1222 ⁽²⁾

Kryterium skuteczności określone w art. 5 ust. 8 lit. c) załączników I i II do decyzji jest sprzeczne z procedurą przeglądu obszaru rynkowego przewidzianą w art. 32 i nast. rozporządzenia (UE) 2015/1222, z prawem operatorów sieci do indywidualnego określania dostępnych działań, które należy uwzględnić przy obliczaniu zdolności przesyłowych zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/1222, oraz z zasadą dotyczącą (nie)uwzględnienia elementów sieci przy obliczaniu zdolności przesyłowych zgodnie z art. 29 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) 2015/1222.

3. Zarzut trzeci: Naruszenie wytycznych dotyczących pracy systemu przesyłowego

Nalozony na operatorów systemu na mocy art. 21 ust. 2 lit. a) wytycznych obowiązek uruchomienia najbardziej skutecznych i efektywnych ekonomicznie działań zaradczych dla eksploatacji systemu przesyłowego przy wyborze odpowiednich działań zaradczych zostaje podważony przez art. 5 ust. 8 lit. b) załączników I i II do decyzji.

4. Zarzut czwarty: Naruszenie zasady proporcjonalności

Kryterium skuteczności i kryterium PTFD określone w art. 5 ust. 8 lit. b) i c) załączników I i II do decyzji naruszają zasadę proporcjonalności, ponieważ zagrażają bezpieczeństwu systemu w regionie Core i brak jest racjonalności pod względem kosztów. Likwidacja prawie wszystkich krytycznych elementów sieci przy obliczaniu zdolności przesyłowych pociąga za sobą dodatkowe zagrożenia dla bezpieczeństwa systemu i zwiększa koszty.

5. Zarzut piąty: Formalne naruszenia prawa

Strona pozwana nie ma żadnych uprawnień do wyznaczania krytycznych elementów sieci za pomocą kryterium skuteczności i do wprowadzenia wymogu wczesnego uwzględnienia działań zaradczych.

Decyzja narusza art. 2 i 4 rozporządzenia Rady nr 1 ⁽³⁾, ponieważ jej publikacja i notyfikacja zostały dokonane jedynie w języku angielskim.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r. ustanawiające wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi (Dz.U. 2015, L 197, s. 24).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 1958, 17, s. 385).